

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

Til § 19.

1) I Slutningen efter „146“ føjes: „, eller til en Sparekasse, for saa vidt der kun havs Sikkerhed i fast Ejendom med Tilbehør“.

Ny Paragraf.

2) Som ny Paragraf efter § 28 sættes: „I Tinglysningsafgiftslovens § 24, 2det Stykke, ændres „5“ til: „3“.“

Ny Paragraf.

3) Som ny Paragraf under IV. før § 30 sættes: „Denne Lov træder i Kraft den 1. Marts 1929.“

De stillede Ændringsforslag og de Paragraffer, hvortil de var stillet, sættes til Forhandling.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Finansministeren har til tredie. Behandling stillet nogle Ændringsforslag, som er tiltraadt af hele Udvalget. Det første gaar ud paa, at man giver samme Lempelse med Hensyn til Stempelafgift ved Overtagelse af Gæld til Sparekasser, der er sikret ved Pant i fast Ejendom, som ved Overtagelse af Gæld til Kredit- og Hypotekforeninger. Den næste Ændring gaar ud paa Nedsættelse af Afgiften for Panteattester fra 5 til 3 Kr. Den sidste Ændring gaar ud paa, at Loven skal træde i Kraft 1. Marts 1929, idet det vil være nødvendigt for Administrationen at have nogen Tid til at indarbejde Ændringerne, saa man derfor ikke kan lade dem træde i Kraft straks. Jeg anbefaler Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslagene.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 vedtoges uden Afstemning.

Derefter sættes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Jeg vil gerne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse ved tredie Behandling.

Korsgaard: De Forslag, der nu sikkert meget snart vil blive vedtaget her i Folke-

tinget, betyder jo, at Statskassen faar 6½ Mill. Kr. mindre i Indtægt. Ligesom ved Tobaksbeskatningen finder jeg, at den Anvendelse, man her gør af Pengene, er en daarlig Anvendelse. Jeg tror, at hele Grundargumentet er fuldkommen fejl. Man bilder sig ind, at Gennemførelsen af dette Lovforslag skulde betyde, at specielt unge Mænd fik deres Ejendom endda noget billigere end nu. Jeg tror, det er en overordentlig forkert Betragtning; den, der faar Pengene, er vedkommende, der sælger; jeg føler mig fuldkommen sikker paa, at han vil faa Hovedparten af den Lettelse, der her er Tale om. Og ligesom jeg i al Beskatning er imod at tage uretmæssigt fra nogen, er jeg nogenlunde ligesaa meget imod paa urimeligt Grundlag at give nogen noget, som ikke kan tilkomme de paagældende. Disse Momenter sammen taget kan jeg ikke se rettere end, at den Lovgivning, den højtærede Finansminister her har ført Tinget ind i, og som jeg ikke tror, man vilde være kommet ind i, hvis Regeringen nu ikke af en eller anden meget besynderlig Grund havde forsket sig i denne Form for Skattelettelse, er uheldig, og jeg vil stemme imod Lovforslaget.

Holstein: Jeg vil for mit Vedkommende ganske slutte mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har fremsat. Det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen og jeg vil ogsaa stemme imod saa vel dette Lovforslag som det efterfølgende. Jeg finder dem ganske stridende imod de Skatteprincipper, som er det konservative Partis skattepolitiske Program, som har været det konservative Partis skattepolitiske Valgraab, som det konservative Parti har talt om i Tide og Utide, og som de har stillet i Udsigt at de vilde fremsætte Forslag til Gennemførelse af, men som vi indtil Dato ikke alene ikke har set noget som helst Forsøg paa at faa gennemført, og som endnu ikke er udformet i saadan konkret Form, at det er muligt for Offentligheden at tage Stilling dertil.

Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, og for saa vidt ogsaa til den højtærede Statsminister, om denne Reform er at betragte som en Genoptagelse af, som et Led i det, han i 1922 kaldte sin „samlede Skatteplan“. Jeg vil erindre ærede Medlemmer, hvis De har glemt det, om et kosteligt og uforglemmeligt Ordskifte, som den Gang fandt Sted mellem den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. P. Munch; det var i Juni Maaned 1922 under Behandlingen af